

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ

Члан 1.

У Закону о јавној својини („Службени гласник РС” бр. 72/11, 88/13, 105/14, 104/16 - др. закон, 108/16 и 113/17), у члану 10. после става 6. додају се нови ст. 7. до 9, који гласе:

„Изузетно, од става 6. овог члана, културна добра могу бити у јавној својини аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, уколико је то у функцији остваривања надлежности аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Културна добра у јавној својини Републике Србије могу бити дата на коришћење и управљање другом носиоцу права јавне својине, о чему одлуку доноси Влада на предлог Републичке дирекције за имовину Републике Србије (у даљем тексту: Дирекција).

Одредбе ст. 7. и 8. овог члана не односе се на непокретности у јавној својини које користе државни органи и организације, а намењене су извршавању њихових надлежности.”

Досадашњи став 7. постаје став 10.

Члан 2.

У члану 16. став 5. после речи: „мреже здравствених установа” додаје се запета и речи: „осим у случајевима из члана 17. став 2. овог закона на основу одлуке Владе”.

Члан 3.

У члану 17. додаје се став 2, који гласи:

„Изузетно, хипотека се може засновати на непокретним стварима које користе установе из члана 18. став 6. овог закона, на основу одлуке Владе, односно надлежног органа аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.”

Члан 4.

У члану 21. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Друштво капитала које је основано у складу са прописима о иновационој делатности, чији је оснивач или један од оснивача Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, односно установа из члана 18. став 6. овог закона, може управљати непокретностима у јавној својини под условима које посебним актом одреди оснивач који је власник непокретности, или по основу уговора закљученог са оснивачем, уз накнаду или без накнаде, користити непокретности у јавној својини које му нису уложене у капитал, а које су неопходне за обављање делатности ради које је основано, а може ту непокретност дати и у закуп под условима утврђеним у јавном позиву за пружање услуга у складу са прописима о иновационој делатности.”

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, речи: „директор Републичке дирекције за имовину Републике Србије (у даљем тексту: Дирекција)” замењују се речима: „директор Дирекције”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 5.

У члану 22. ст. 1. до 5. мењају се и гласе:

„Носиоци права коришћења из члана 18. овог закона имају право да ствар држе и да је користе у складу са природом и наменом тих ствари, да је дају на коришћење другом носиоцу права коришћења или у закуп и да њоме управљају у складу са овим и другим законом.

Давање на коришћење или у закуп ствари у својини Републике Србије из става 1. овог члана, осим ствари које користи Народна банка Србије, врши се по претходно прибављеној сагласности Дирекције.

Акт из става 2. овог члана којим Дирекција даје сагласност за давање на коришћење мора садржати услове под којима се ствар даје на коришћење другом носиоцу права коришћења. Актом Дирекције из става 2. овог члана којим се даје начелна сагласност да се ствар да у закуп, опредељује се намена ствари за време трајања закупа, али не и будући купац и услови закупа. За промену намене ствари за време трајања закупа неопходна је нова сагласност Дирекције.

Уговор о давању на коришћење и уговор о закупу закључен без сагласности Дирекције из ст. 2. и 3. овог члана ништав је.

Припадност средстава остварених давањем у закуп ствари из става 1. овог члана одређује се у складу са законом којим се уређује буџетски систем, с тим да изузетно, средства остварена од давања у закуп непокретности које су дате на коришћење Народној банци Србије, приход су Народне банке Србије.”

У ставу 6. после речи: „код давања у закуп” додају се речи: „и на коришћење”.

Став 7. мења се и гласи:

„Влада може одлучити да се непокретност у јавној својини Републике Србије на којој постоји уписано право коришћења носиоца права коришћења из члана 18. овог закона, која није у функцији остваривања надлежности, односно делатности носиоца права коришћења на тој непокретности, ако се не користи дужи временски период, или се користи супротно закону, другом пропису или природи и намени непокретности, одузме од носиоца права коришћења.”

После става 9. додаје се нови став 10, који гласи:

„Влада може одлучити да се непокретност у јавној својини Републике Србије чији је корисник субјекат из члана 19. став 1. тачка 3) овог закона, а која није у функцији остваривања надлежности, односно делатности корисника на тој непокретности, ако се не користи дужи временски период, или се користи супротно закону, другом пропису или природи и намени непокретности, као и субјекат који не може бити корисник, односно носилац права коришћења по одредбама овог закона, одузме од тих корисника, ради давања непокретности на коришћење државним органима и организацијама, као и установама и јавним агенцијама чији је оснивач Република Србија.”

У досадашњем ставу 10, који постаје став 11, број: „9.” замењује се бројем: „10.”.

У досадашњем ставу 11, који постаје став 12, број: „10.” замењује се бројем: „11.”.

Досадашњи став 12. постаје став 13.

Члан 6.

У члану 23. став 2. број: „10.” замењује се бројем: „11.”.

Члан 7.

У члану 29. став 1. мења се и гласи:

„Непокретне ствари прибављају се у јавну својину и отуђују из јавне својине полазећи од тржишне вредности непокретности, коју је проценио порески или други надлежни орган или лиценцирани проценитељ, у поступку јавног надметања, односно прикупљањем писмених понуда, ако законом није другачије одређено.”

Став 3. мења се и гласи:

„Непокретне ствари се могу прибављати у јавну својину бестеретним правним послом (наслеђе, поклон или једнострана изјава воље), експропријацијом, у пореском, стечајном и другим поступцима регулисаним посебним законом.”

Члан 8.

После члана 31. додаје се члан 31а, који гласи:

„Члан 31а

Изузетно, у случају када се непокретност не отуђи из јавне својине у спроведеном поступку јавног оглашавања у складу са чланом 29. став 1. овог закона, почетна процењена вредност непокретности може се умањити на 80% од почетне процењене вредности утврђене на начин и под условима из члана 29. став 1. овог закона. У случају када се непокретност ни у поновљеном поступку јавног оглашавања са умањеном почетном вредношћу не отуђи из јавне својине, почетна процењена вредност непокретности по којој се иста отуђује, може се умањити на 60%, по којој цени ће се наставити са јавним оглашавањем.

Одлуку о умањењу вредности непокретности из става 1. овог члана доноси Влада, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, под условом да је то од интереса за Републику Србију, аутономну покрајину, односно јединицу локалне самоуправе.

Одредбе овог члана примењују се и у поступку отуђења покретних ствари у јавној својини из члана 33. овог закона.”

Члан 9.

У члану 64. додаје се став 11, који гласи:

„Републички геодетски завод обезбеђује Дирекцији, на упит, приступ бази података из своје надлежности неопходних за вођење јединствене евиденције непокретности у јавној својини, у складу са законом којим се уређује електронска управа.”

Члан 10.

У члану 74. став 1. алинеја 2. после речи: „намењене” додају се речи: „за потребе државних органа, организација и јавних установа чији је оснивач Република Србија,”.

У алинеји 3. речи: „у трајању од 10 година” бришу се, а после речи: „и друге организације” додају се запета и речи: „док постоји потреба за коришћењем, односно док се не обезбеди друга одговарајућа непокретност.”

У ставу 3. после речи: „истим условима” додају се запета и речи: „као и да се изврши размена или пренесе право јавне својине на тој или другој непокретности, ако је то у интересу носилаца права јавне својине.”

Члан 11.

У члану 76. став 2. после речи: „овог закона” додају се запета и речи: „с тим да ће захтев бити одбијен ако се исти односи на непокретност из члана 74. овог закона.”

Ст. 3. и 4. бришу се.

Члан 12.

У члану 77. став 2. после речи: „по службеној дужности,” додају се речи: „по сили закона”, а речи: „уз задржавање постојећег уписа права коришћења, односно корисника” бришу.

Став 3. брише се.

Члан 13.

Члан 77а мења се и гласи:

„Члан 77а

Надлежни орган за упис права на непокретностима дужан је да по службеној дужности, по сили закона, изврши упис права јавне својине јединице локалне самоуправе на некатегорисаним путевима и општинским путевима на којима је као корисник уписана јединица локалне самоуправе, односно њени органи и организације, као и на непокретностима из члана 72. став 5. алинеје 2. и 3. овог закона.

Након истека рокова за подношење захтева за упис права јавне својине прописаних овим законом, као и права својине јавних предузећа, друштава капитала и других корисника у складу са овим законом, надлежни орган за упис права на непокретностима дужан је да по службеној дужности, по сили закона, изврши упис права јавне својине Републике Србије и брисање уписа права коришћења, односно корисника на свим непокретностима за које није извршен упис својине нити је поднет захтев, а све у складу са овим законом.”

Члан 14.

У члану 82. став 2. мења се и гласи:

„Уз захтев за упис права својине из става 1. овог члана подноси се акт о сагласности надлежног органа оснивача и измена оснивачког акта.”

Члан 15.

На непокретностима на којима су у јавној књизи о непокретностима и правима на њима као корисници, односно носиоци права коришћења уписана правна лица и други облици организовања који су престали да постоје и који немају правне следбенике, престаје наведено право и конституише се право јавне својине Републике Србије.

Захтев за упис јавне својине Републике Србије на непокретностима наведеним у ставу 1. овог члана подноси Државно правобранилаштво, односно Дирекција.

Уз захтев за упис јавне својине Републике Србије доставља се: доказ да правно лице, односно организација није уписана у регистар правних лица и организација и да нема правног следбеника; акт о брисању из регистра правних

лица, као и друга документација на основу које се може утврдити да су уписани корисници, односно носиоци права коришћења престали да постоје.

Лице које има правни интерес може оспорити упис права јавне својине Републике Србије у смислу овог члана закона.

Члан 16.

Одредбе члана 8. овог закона примењују се и у поступцима отуђења ствари у јавној својини који су започети, а нису окончани продајом ствари до дана ступања на снагу овог закона, због неприхватања почетне процењене вредности.

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. ПРАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 7. Устава Републике Србије, према којој Република, уређује и обезбеђује својинске и облигационо правне односе и заштиту свих облика својине.

II. РАЗЛОГ ЗА ДОНОШЕЊЕ

Законом о јавној својини уређује се право јавне својине и одређена друга имовинска права Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе. Разлози за доношење овог закона садржани су у потреби да се отклоне недостаци који су уочени у досадашњој примени Закона о јавној својини, прецизирањем појединих одредаба и побољшањем постојећих законских решења као и потреби да се поједностави процедура и убрза поступак уписа јавне својине на непокретностима пред надлежним органом за упис права на непокретностима. Поред тога, овим законом уређује се начин и услови за умањење почетне тржишне вредности ствари у јавној својини у поступцима располагања отуђењем из јавне својине.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона врши се измена члана 10. Закона у смислу да се омогућава да културна добра буду у јавној својини аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, уколико је то у функцији остваривање надлежности аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе. Постоје бројне непокретности са статусом културног добра, односно споменика културе које за обављање својих надлежности користе органи и организације аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе. Аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе је оснивач већег броја установа образованих са циљем коришћења, управљања и одржавања културних објеката, као добара од општег интереса. Према Закону о културним добрима („Службени гласник РС”, број 71/94) правно лице које користи и управља културним добром је дужно да чува и одржава културно добро и спроводи мере заштите. Чување и одржавање и спровођење мера заштите изискује новчана средства која сноси аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе када је оснивач установе и када јединица локалне самоуправе користи културно добро на начин да у њима обавља своја права и дужности.

Како досадашње решење онемогућава, односно отежава управљање (одржавање, обнављање и унапређивање) на тим непокретностима неопходно је приступити измени закона. У циљу економичности и ефикасног управљања и вршења својинских овлашћења потребно је да аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе буду носиоци права јавне својине на објектима који имају статус културног добра, на начин и под условима прописаним овим законом.

Изменама овог члана даје се могућност да се културна добра у својини Републике Србије дају на коришћење и управљање другим носиоцима права јавне својине, уколико је то у вези са економским, културним, туристичким или другим интересима аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, о чему одлуку доноси Влада, на предлог Дирекције, с тим да се ове одредбе не

односе на непокретности у јавној својини које користе државни органи и организације, а намењене су извршавању њихових надлежности.

Члан 2. Предлога закона омогућава да предмет извршења могу бити непокретности, на којима је заснована хипотека, а које користе здравствене установе из Плана мрежа здравствених установа, на основу одлуке Владе, док се чланом 3. Предлога уводи могућност да се на непокретностима које користе установе из члана 18. став 6. Закона може засновати хипотека на основу одлуке Владе, односно надлежног органа аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, јер досадашњим законским решењем медицинске установе као нпр. бањска лечилишта нису могле да узимају кредите ради реконструкције постојећих или изградње нових објеката.

Чланом 4. Предлога закона омогућава се друштвима капитала основаним у складу са прописима о иновационој делатности, чији је оснивач или један од оснивача Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, односно установа из члана 18. став 6. Закона, да могу управљати непокретностима у јавној својини под условима које посебним актом одреди оснивач који је власник непокретности или да по основу уговора закљученог са оснивачем, уз накнаду или без накнаде, користе непокретности у јавној својини које им нису уложене у капитал и да исте дају у закуп у циљу инфраструктурне подршке иновационим делатностима. Поред тога, у ставу 3. члана 21. Закона врши се скраћење имена Републичке дирекције за имовину Републике Србије из разлога што је то извршено у члану 1. став 2. Предлога закона.

Чланом 5. Предлога закона предлажу се измене члана 22. Закона на тај начин што се носиоцима права коришћења из члана 18. Закона даје право да ствар на којој имају право коришћења дају на коришћење другом носиоцу права коришћења, уз претходну сагласност Дирекције, а да акт Дирекције којим се даје сагласност мора да садржи услове давања на коришћење другом носиоцу права коришћења. Измена става 5. врши се у циљу усклађивања Закона о јавној својини са Законом о буџетском систему на тај начин што ова одредба, у погледу припадности средстава остварених од закупа непокретности, упућује на примену одредби Закона о буџетском систему којим су утврђени приходи Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе настали употребом јавних средстава. Поред тога, овим законским решењем спроводи се и препорука Државне ревизорске институције којом је указано на потребу да се цитирани закони ускладе у погледу припадности средстава остварених од закупа непокретности. Изменом става 7. истог члана предвиђа се могућност да се може одузети непокретност од носиоца права коришћења из члана 18. Закона која се не користи дужи временски период, а неопходна је за рад државних органа и организација. Новим ставом 10. предлаже се могућност да Влада може да одузме непокретности од корисника непокретности из члана 19. став 1. тачка 3) Закона, као и субјектима који по Закону о јавној својини не могу бити корисници или носиоци права коришћења непокретности у јавној својини (фондови, коморе и др.) ради давања непокретности на коришћење државним органима и организацијама, установама и јавним агенцијама чији је оснивач Република Србија.

Чланом 6. Предлога закона врши се усаглашавање члана 23. став 2. Закона са изменама члана 22 Закона.

Чланом 7. Предлога закона предлаже се измена члана 29. став 1. Закона увођењем могућности да поред пореског или другог надлежног органа, процену тржишне вредности непокретности врши и лиценцирани проценитељ, што може бити од значаја приликом процене непокретности које нису често у промету или због других специфичности саме непокретности, те уколико пореска управа нема параметре за утврђивање тржишне вредности, ради убрзања поступка и добијања података који се односе на све елементе који

чине вредност неке непокретности (старост или стање у којем се објекат налази, да ли је објекат укњижен или не, да ли је у поступку легализације и др.). Измена става 3. истог члана врши се ради прецизирања, с обзиром на то да се један број непокретности у јавну својину прибавља у пореском, стечајном и другим поступцима регулисаним посебним законима.

Чланом 8. Предлога закона уводи се нови члан 31а којим је предвиђено умањење почетне процењене тржишне вредности непокретности у поновљеном поступку отуђења на 80% од почетне процењене вредности, односно 60% од исте, као и да одлука о томе доноси Влада, односно надлежни орган аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, под условом да је то од интереса за Републику Србију, аутономну покрајину или јединицу локалне самоуправе. Ово из разлога што су тржишне вредности непокретности које се отуђују из јавне својине, често у пракси процењене у износу који не одговара стварном стању непокретности, као и да се исте ни после више поступака оглашавања не могу отуђити. Посебно напомињемо да Републичка дирекција за имовину Републике Србије спроводи поступак оглашавања ради отуђења ствари у јавној својини, сноси трошкове објављивања огласа у јавним гласилима, који се понављају више пута, без могућности да снизи почетну тржишну вредност, у којој ситуацији ни након више оглашавања и протеча више месеци па и година нема заинтересованих лица за куповину.

С тим у вези, такође указујемо да су у поступцима који се воде пред Републичком дирекцијом за имовину Републике Србије честе ситуације да услед превисоке процене тржишне вредности коју је утврдио надлежни порески орган, потенцијални купци одустају од куповине непокретности у јавној својини.

Такође, у поступцима који се пред Дирекцијом воде у вези са отуђењем покретних и непокретних ствари стечених у својину Републике Србије у складу да одредбама Закона о пореском поступку и пореској администрацији, постоји нелогичност у смислу да се након спроведених неуспешних поступака продаје од стране Пореске управе, који иду до умањења цене до износа од 30% утврђене процењене вредности непокретности, сходно одредбама члана 110. став 5. поменутог закона преносе у својину Републике Србије у вредности једне трећине утврђене почетне вредности.

Међутим у поступцима отуђења истих ствари који се спроводе сагласно одредбама Закона о јавној својини, Дирекција је у обавези да почетну купопродајну цену утврди у висини процењене тржишне вредности, коју утврђује Пореска управа, не узимајући у обзир да Пореска управа те исте ствари није отуђила ни по цени у висини од 30% од утврђене процењене вредности.

У погледу непокретности које нису отуђене, Дирекција остаје у обавези да у буџету Републике Србије обезбеди потребна средства, како на име оглашавања у јавним гласилима, тако и на име пратећих трошкова (ангажовање лица и средстава неопходних за присуство на местима на којима се непокретне и покретне ствари налазе, дугогодишња употреба магацина Пореске управе за складиштење покретних ствари) из разлога што Дирекција не располаже сопственим магацинским простором, а што проузрокује додатни трошак за буџет.

У члану 9. Предлога врши се допуна члана 64. Закона, тако што је новим ставом 11. прописано да Републички геодетски завод обезбеђује Дирекцији на упит приступ бази података из своје надлежности неопходних за вођење јединствене евиденције непокретности у јавној својини у складу са законом којим се уређује електронска управа.

Чланом 10. Предлога омогућава се упис права јавне својине Републике Србије на непокретностима које користе за службене потребе државни органи и организације и јавне установе чији је оснивач Република, и то без обзира на стање уписа у катастру. Ово из разлога што су на непокретностима које за

службене потребе користе државни органи и јавне установе чији је оснивач Република Србија (општинска одељења унутрашњих послова, болнице, школе, установе културе) уписана јавна својина аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе. Поред тога, предложеном изменом омогућило би се да у случајевима кад је по одредбама овог закона извршен упис јавне својине у корист аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, а непокретност користи државни орган, организација или установа чији је оснивач Република Србија, носиоци права јавне својине могу се споразумети да се уместо те непокретности обезбеди нека друга непокретност, односно уколико је то у интересу носилаца права јавне својине, могу извршити размену или пренос права јавне својине на тој или некој другој непокретности.

Чланом 11. Предлога врши се измена става 2. и брисање ст. 3. и 4. члана 76. Закона и на тај начин се поједностављује процедура, односно убрзава поступак уписа јавне својине на непокретностима пред надлежним органом за упис права на непокретностима.

Чланом 12. врши се измена члана 77. став 2. Закона и брисање става 3. овог члана да би се омогућило да се на ефикаснији начин изврши попис јавне својине и скрати рок уписа јавне својине и истовремено се на овај начин обавезују носиоци права јавне својине да ажурније изврше своје обавезе прописане Законом о јавној својини.

Чланом 13. Предлога мења се члан 77а Закона тако што се обавезује надлежни орган за упис права на непокретностима да по службеној дужности, по сили закона, изврши упис права јавне својине јединице локалне самоуправе не само на улицама, трговима и јавним парковима, већ и на некатегорисаним путевима и општинским путевима на којима је као корисник уписана јединица локалне самоуправе, односно њени органи и организације, као и на комуналним мрежама. На овај начин се поједностављује поступак уписа права јавне својине јединица локалне самоуправе у јавну књигу о непокретностима и правима на њима. Ставом 2. истог члана прописује се обавеза да надлежни орган за упис права на непокретностима по сили закона и по службеној дужности изврши упис права јавне својине у свим случајевима када корисници непокретности нису извршили обавезу у законом прописаном року.

Чланом 14. Предлога закона укида се обавеза јавних предузећа и друштава капитала да надлежном органу за упис права на непокретностима, уз захтев за упис права својине, достављају извод из јавне књиге и потврду Дирекције да су непокретности пријављене ради уписа у јединствену евиденцију непокретности и тиме се поједностављује процедура и убрзава поступак уписа јавне својине на непокретностима пред надлежним органом за упис права на непокретностима.

Чланом 15. Предлога закона уводи се могућност конституисања права својине Републике Србије на непокретностима на којима су у јавној књизи о непокретностима и правима на њима као корисници, односно носиоци права коришћења уписана правна лица и други облици организовања који су престали да постоје и који немају правне следбенике, а захтев за упис на наведеним непокретностима подноси Државно правобранилаштво, односно Дирекција.

Чланом 16. Предлога закона прописано је да се одредбе члана 8. овог закона примењују и у поступцима отуђења ствари у јавној својини који су започети, а нису окончани продајом ствари до дана ступања на снагу овог закона, због неприхватања почетне процењене вредности.

Чланом 17. Предлога закона утврђује се да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства.

V. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Члан 10.

Добра од општег интереса у јавној својини, у смислу овог закона, су ствари које су законом одређене као добра од општег интереса (пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, водно земљиште, водни објекти, заштићена природна добра, културна добра и др.), због чега уживају посебну заштиту.

Добрима у општој употреби у јавној својини, у смислу овог закона, сматрају се оне ствари које су због своје природе намењене коришћењу свих и које су као такве одређене законом (јавни путеви, јавне пруге, мост и тунел на јавном путу прузи или улици, улице, тргови, јавни паркови, гранични прелази и др).

Начин и услови искоришћавања и управљања добрима у општој употреби и добрима од општег интереса уређују се посебним законом.

На добрима у општој употреби може се стећи право предвиђено посебним законом (концесија, закуп и сл).

Свако има право да добра у општој употреби користи на начин који је ради остварења те намене прописан законом, односно одлуком органа или правног лица коме су та добра дата на управљање.

Добра од општег интереса на којима постоји право јавне својине су у својини Републике Србије, ако законом није друкчије одређено.

ИЗУЗЕТНО, ОД СТАВА 6. ОВОГ ЧЛАНА, КУЛТУРНА ДОБРА МОГУ БИТИ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, УКОЛИКО ЈЕ ТО У ФУНКЦИЈИ ОСТВАРИВАЊА НАДЛЕЖНОСТИ АУТОНОМНИХ ПОКРАЈИНА, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

КУЛТУРНА ДОБРА У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ МОГУ БИТИ ДАТА НА КОРИШЋЕЊЕ И УПРАВЉАЊЕ ДРУГОМ НОСИОЦУ ПРАВА ЈАВНЕ СВОЈИНЕ, О ЧЕМУ ОДЛУКУ ДОНОСИ ВЛАДА НА ПРЕДЛОГ РЕПУБЛИЧКЕ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА ИМОВИНУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ДИРЕКЦИЈА).

ОДРЕДБЕ СТ. 7. И 8. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ОДНОСЕ СЕ НА НЕПОКРЕТНОСТИ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ КОЈЕ КОРИСТЕ ДРЖАВНИ ОРГАНИ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ, А НАМЕЊЕНЕ СУ ИЗВРШАВАЊУ ЊИХОВИХ НАДЛЕЖНОСТИ.

Добра у општој употреби су у својини Републике Србије изузев државних путева II реда, који су у својини аутономне покрајине на чијој се територији налазе, као и изузев некатегорисаних путева, општинских путева и улица (који нису део аутопута или државног пута I и II реда) и тргова и јавних паркова, који су у својини јединица локалне самоуправе на чијој територији се налазе.

Члан 16.

Природна богатства, добра у општој употреби, мреже у јавној својини, водно земљиште и водни објекти у јавној својини, заштићена природна добра у јавној својини и културна добра у јавној својини, не могу бити предмет принудног извршења.

На непокретностима у јавној својини које, у целини или делимично, користе органи Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе за остваривање њихових права и дужности не може се спровести принудно извршење.

Предмет принудног извршења не могу бити објекти, оружје и опрема намењени одбрани и државној и јавној безбедности.

Предмет принудног извршења не могу бити ни удели, односно акције које јавна предузећа и привредна друштва чији је власник република србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе имају у привредним друштвима, осим уколико постоји сагласност републике србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе на успостављање залогe на тим уделима, односно акцијама.

Предмет принудног извршења не могу бити ни покретне и непокретне ствари које користе здравствене установе из Плана мреже здравствених установа, ОСИМ У СЛУЧАЈЕВИМА ИЗ ЧЛАНА 17. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ ВЛАДЕ.

Добра из става 1. овог члана не могу се отуђити из јавне својине.

Члан 17.

На стварима из члана 16. овог закона не може се стећи право својине одржајем, нити се може засновати хипотека или друго средство стварног обезбеђења.

ИЗУЗЕТНО, ХИПОТЕКА СЕ МОЖЕ ЗАСНОВАТИ НА НЕПОКРЕТНИМ СТВАРИМА КОЈЕ КОРИСТЕ УСТАНОВЕ ИЗ ЧЛАНА 18. СТАВ 6. ОВОГ ЗАКОНА, НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ ВЛАДЕ, ОДНОСНО НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

Члан 21.

Јавно предузеће, друштво капитала чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе и њихова зависна друштва, која обављају делатност од општег интереса, користе непокретности које им нису уложене у капитал, а на основу посебног закона, оснивачког акта или уговора закљученог са оснивачем.

Друштво капитала чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, која не обавља делатност од општег интереса може по основу уговора закљученог са оснивачем, уз накнаду или без накнаде, користити непокретности које му нису уложене у капитал, а које су неопходне за обављање делатности ради које је основано.

ДРУШТВО КАПИТАЛА КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАНО У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА О ИНОВАЦИОНОЈ ДЕЛАТНОСТИ, ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ ИЛИ ЈЕДАН ОД ОСНИВАЧА РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА, ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ОДНОСНО УСТАНОВА ИЗ ЧЛАНА 18. СТАВ 6. ОВОГ ЗАКОНА, МОЖЕ УПРАВЉАТИ НЕПОКРЕТНОСТИМА У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ ПОД УСЛОВИМА КОЈЕ ПОСЕБНИМ АКТОМ ОДРЕДИ ОСНИВАЧ КОЈИ ЈЕ ВЛАСНИК НЕПОКРЕТНОСТИ, ИЛИ ПО ОСНОВУ УГОВОРА ЗАКЉУЧЕНОГ СА ОСНИВАЧЕМ, УЗ НАКНАДУ ИЛИ БЕЗ НАКНАДЕ, КОРИСТИТИ НЕПОКРЕТНОСТИ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ КОЈЕ МУ НИСУ УЛОЖЕНЕ У КАПИТАЛ, А КОЈЕ СУ НЕОПХОДНЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ РАДИ КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАНО, А МОЖЕ ТУ НЕПОКРЕТНОСТ ДАТИ И У ЗАКУП ПОД УСЛОВИМА УТВРЂЕНИМ У ЈАВНОМ ПОЗИВУ ЗА ПРУЖАЊЕ УСЛУГА У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА О ИНОВАЦИОНОЈ ДЕЛАТНОСТИ.

Уговор из става 2. овог члана, са друштвом капитала чији је оснивач Република Србија, на основу акта Владе, закључује ~~директор Републичке дирекције за имовину Републике Србије (у даљем тексту: Дирекција) ДИРЕКТОР ДИРЕКЦИЈЕ~~ или лице из Дирекције које он за то овласти, а са друштвом капитала чији је оснивач аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, на основу акта надлежног органа аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе – лице овлашћено у складу са прописом аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Оснивач привредног друштва из става 2. овог члана учествује у добити друштва која се оствари пословањем средствима која му је оснивач унео у

капитал и пословањем непокретностима које му је оснивач дао на коришћење, у складу са законом и уговором којим су те непокретности друштву дате на коришћење.

Члан 22.

~~Носиоци права коришћења из члана 18. овог закона имају право да ствар држе и да је користе у складу са природом и наменом ствари, да је дају у закуп и да њоме управљају у складу са овим и другим законом.~~

~~Давање у закуп ствари у својини Републике Србије из става 1. овог члана, осим ствари које користи Народна банка Србије, врши се по претходно прибављеној сагласности Дирекције.~~

~~Актом Дирекције из става 2. овог члана даје се начелна сагласност да се ствар да у закуп, опредељује се намена ствари за време трајања закупа, али не и будући купац и услови закупа. За промену намене ствари за време трајања закупа неопходна је нова сагласност Дирекције.~~

~~Уговор о закупу закључен без сагласности Дирекције из ст. 2. и 3. овог члана ништав је.~~

~~Средства остварена давањем у закуп ствари из става 1. овог члана приход су носиоца права коришћења који је ствари дао у закуп.~~

НОСИОЦИ ПРАВА КОРИШЋЕЊА ИЗ ЧЛАНА 18. ОВОГ ЗАКОНА ИМАЈУ ПРАВО ДА СТВАР ДРЖЕ И ДА ЈЕ КОРИСТЕ У СКЛАДУ СА ПРИРОДОМ И НАМЕНОМ ТИХ СТВАРИ, ДА ЈЕ ДАЈУ НА КОРИШЋЕЊЕ ДРУГОМ НОСИОЦУ ПРАВА КОРИШЋЕЊА ИЛИ У ЗАКУП И ДА ЊОМЕ УПРАВЉАЈУ У СКЛАДУ СА ОВИМ И ДРУГИМ ЗАКОНОМ.

ДАВАЊЕ НА КОРИШЋЕЊЕ ИЛИ У ЗАКУП СТВАРИ У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ОСИМ СТВАРИ КОЈЕ КОРИСТИ НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ, ВРШИ СЕ ПО ПРЕТХОДНО ПРИБАВЉЕНОЈ САГЛАСНОСТИ ДИРЕКЦИЈЕ.

АКТ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА КОЈИМ ДИРЕКЦИЈА ДАЈЕ САГЛАСНОСТ ЗА ДАВАЊЕ НА КОРИШЋЕЊЕ МОРА САДРЖАТИ УСЛОВЕ ПОД КОЈИМА СЕ СТВАР ДАЈЕ НА КОРИШЋЕЊЕ ДРУГОМ НОСИОЦУ ПРАВА КОРИШЋЕЊА. АКТОМ ДИРЕКЦИЈЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА КОЈИМ СЕ ДАЈЕ НАЧЕЛНА САГЛАСНОСТ ДА СЕ СТВАР ДА У ЗАКУП, ОПРЕДЕЉУЈЕ СЕ НАМЕНА СТВАРИ ЗА ВРЕМЕ ТРАЈАЊА ЗАКУПА, АЛИ НЕ И БУДУЋИ ЗАКУПАЦ И УСЛОВИ ЗАКУПА. ЗА ПРОМЕНУ НАМЕНЕ СТВАРИ ЗА ВРЕМЕ ТРАЈАЊА ЗАКУПА НЕОПХОДНА ЈЕ НОВА САГЛАСНОСТ ДИРЕКЦИЈЕ.

УГОВОР О ДАВАЊУ НА КОРИШЋЕЊЕ И УГОВОР О ЗАКУПУ ЗАКЉУЧЕН БЕЗ САГЛАСНОСТИ ДИРЕКЦИЈЕ ИЗ СТ. 2. И 3. ОВОГ ЧЛАНА НИШТАВ ЈЕ.

ПРИПАДНОСТ СРЕДСТАВА ОСТВАРЕНИХ ДАВАЊЕМ У ЗАКУП СТВАРИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОДРЕЂУЈЕ СЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ БУЏЕТСКИ СИСТЕМ, С ТИМ ДА ИЗУЗЕТНО, СРЕДСТВА ОСТВАРЕНА ОД ДАВАЊА У ЗАКУП НЕПОКРЕТНОСТИ КОЈЕ СУ ДАТЕ НА КОРИШЋЕЊЕ НАРОДНОЈ БАНЦИ СРБИЈЕ, ПРИХОД СУ НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана сходно се примењују и код давања у закуп И НА КОРИШЋЕЊЕ ствари у својини аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, с тим што о давању сагласности одлучује надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

~~Влада може одлучити да се непокретност у својини Републике Србије на којој постоји право коришћења из члана 18. овог закона, која није у функцији остваривања надлежности, односно делатности носиоца права коришћења на тој ствари, као и непокретност која се користи супротно закону, другом пропису или природи и намени непокретности, одузме од носиоца права коришћења.~~

ВЛАДА МОЖЕ ОДЛУЧИТИ ДА СЕ НЕПОКРЕТНОСТ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ НА КОЈОЈ ПОСТОЈИ УПИСАНО ПРАВО КОРИШЋЕЊА НОСИОЦА ПРАВА КОРИШЋЕЊА ИЗ ЧЛАНА 18. ОВОГ ЗАКОНА, КОЈА НИЈЕ У ФУНКЦИЈИ ОСТВАРИВАЊА НАДЛЕЖНОСТИ, ОДНОСНО ДЕЛАТНОСТИ НОСИОЦА ПРАВА КОРИШЋЕЊА НА ТОЈ НЕПОКРЕТНОСТИ, АКО СЕ НЕ КОРИСТИ ДУЖИ ВРЕМЕНСКИ ПЕРИОД, ИЛИ СЕ КОРИСТИ СУПРОТНО ЗАКОНУ, ДРУГОМ ПРОПИСУ ИЛИ ПРИРОДИ И НАМЕНИ НЕПОКРЕТНОСТИ, ОДУЗМЕ ОД НОСИОЦА ПРАВА КОРИШЋЕЊА.

У случају кад се непокретност изда у закуп без сагласности надлежног органа, сматраће се да се непокретност користи супротно закону у смислу става 7. овог члана.

Влада може одлучити да се непокретност у својини Републике Србије на којој постоји право коришћења из члана 18. овог закона одузме од носиоца права коришћења и у случајевима који нису наведени у ставу 7. овог члана, под условом да се носиоцу права коришћења обезбеди коришћење друге одговарајуће непокретности.

ВЛАДА МОЖЕ ОДЛУЧИТИ ДА СЕ НЕПОКРЕТНОСТ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЧИЈИ ЈЕ КОРИСНИК СУБЈЕКАТ ИЗ ЧЛАНА 19. СТАВ 1. ТАЧКА 3) ОВОГ ЗАКОНА, А КОЈА НИЈЕ У ФУНКЦИЈИ ОСТВАРИВАЊА НАДЛЕЖНОСТИ, ОДНОСНО ДЕЛАТНОСТИ КОРИСНИКА НА ТОЈ НЕПОКРЕТНОСТИ, АКО СЕ НЕ КОРИСТИ ДУЖИ ВРЕМЕНСКИ ПЕРИОД, ИЛИ СЕ КОРИСТИ СУПРОТНО ЗАКОНУ, ДРУГОМ ПРОПИСУ ИЛИ ПРИРОДИ И НАМЕНИ НЕПОКРЕТНОСТИ, КАО И СУБЈЕКАТ КОЈИ НЕ МОЖЕ БИТИ КОРИСНИК, ОДНОСНО НОСИЛАЦ ПРАВА КОРИШЋЕЊА ПО ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА, ОДУЗМЕ ОД ТИХ КОРИСНИКА, РАДИ ДАВАЊА НЕПОКРЕТНОСТИ НА КОРИШЋЕЊЕ ДРЖАВНИМ ОРГАНИМА И ОРГАНИЗАЦИЈИМА, КАО И УСТАНОВАМА И ЈАВНИМ АГЕНЦИЈАМА ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА.

Одредбе ст. 7. до ~~9.~~ 10. овог члана сходно се примењују и код одузимања непокретности у својини аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, с тим што о одузимању одлучује надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Одредбе ст. 7. до ~~10.~~ 11. овог члана не примењују се код одузимања својине, односно права коришћења на непокретностима у јавној својини у случајевима када је одузимање ових права уређено посебним законом.

Право коришћења на непокретности у јавној својини из члана 18. овог закона престаје и у случају њеног отуђења из јавне својине, на основу одлуке Владе, односно надлежног органа аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, независно од воље носиоца права коришћења на тој непокретности, у случају престанка носиоца права коришћења, као и у другим случајевима утврђеним законом.

Члан 23.

О давању на коришћење непокретности одузете у складу са чланом 22. ст. 7. и 9. овог закона, као и непокретности коју Република Србија стекне наслеђем, поклоном или једностраном изјавом воље, или на други законом одређен начин, одлучује Влада, ако законом није друкчије одређено.

О давању на коришћење непокретности одузете у складу са чланом 22. став ~~10.~~ 11. овог закона, као и непокретности коју аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе стекне наслеђем поклоном или једностраном изјавом воље, или на други законом одређен начин, одлучује надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Члан 29.

~~Непокретне ствари прибављају се у јавну својину и отуђују из јавне својине, полазећи од тржишне вредности непокретности, коју је проценио порески, односно други надлежни орган, у поступку јавног надметања, односно прикупљањем писмених понуда, ако законом није другачије одређено.~~

НЕПОКРЕТНЕ СТВАРИ ПРИБАВЉАЈУ СЕ У ЈАВНУ СВОЈИНУ И ОТУЂУЈУ ИЗ ЈАВНЕ СВОЈИНЕ ПОЛАЗЕЋИ ОД ТРЖИШНЕ ВРЕДНОСТИ НЕПОКРЕТНОСТИ, КОЈУ ЈЕ ПРОЦЕНИО ПОРЕСКИ ИЛИ ДРУГИ НАДЛЕЖНИ ОРГАН ИЛИ ЛИЦЕНЦИРАНИ ПРОЦЕНИТЕЉ, У ПОСТУПКУ ЈАВНОГ НАДМЕТАЊА, ОДНОСНО ПРИКУПЉАЊЕМ ПИСМЕНИХ ПОНУДА, АКО ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ ОДРЕЂЕНО.

Прибављањем непокретних ствари, у смислу става 1. овог члана, сматра се и размена непокретности и изградња објеката.

~~Непокретне ствари се могу прибављати у јавну својину бестеретним правним послом (наслеђе, поклон или једнострана изјава воље), као и експропријацијом на основу посебног закона.~~

НЕПОКРЕТНЕ СТВАРИ СЕ МОГУ ПРИБАВЉАТИ У ЈАВНУ СВОЈИНУ БЕСТЕРЕТНИМ ПРАВНИМ ПОСЛОМ (НАСЛЕЂЕ, ПОКЛОН ИЛИ ЈЕДНОСТРАНА ИЗЈАВА ВОЉЕ), ЕКСПРОПРИЈАЦИЈОМ, У ПОРЕСКОМ, СТЕЧАЈНОМ И ДРУГИМ ПОСТУПЦИМА РЕГУЛИСАНИМ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ.

Изузетно од става 1. овог члана, непокретне ствари се могу прибавити или отуђити непосредном погодбом, али не испод од стране надлежног органа процењене тржишне вредности непокретности (код отуђења), односно не изнад те вредности (код прибављања), ако у конкретном случају то представља једино могуће решење. Предлог акта, односно акт о оваквом располагању мора да садржи образложење из кога се може утврдити постојање ових околности.

ЧЛАН 31А

ИЗУЗЕТНО, У СЛУЧАЈУ КАДА СЕ НЕПОКРЕТНОСТ НЕ ОТУЂИ ИЗ ЈАВНЕ СВОЈИНЕ У СПРОВЕДЕНОМ ПОСТУПКУ ЈАВНОГ ОГЛАШАВАЊА У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 29. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, ПОЧЕТНА ПРОЦЕЊЕНА ВРЕДНОСТ НЕПОКРЕТНОСТИ МОЖЕ СЕ УМАЊИТИ НА 80% ОД ПОЧЕТНЕ ПРОЦЕЊЕНЕ ВРЕДНОСТИ УТВРЂЕНЕ НА НАЧИН И ПОД УСЛОВИМА ИЗ ЧЛАНА 29. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА. У СЛУЧАЈУ КАДА СЕ НЕПОКРЕТНОСТ НИ У ПОНОВЉЕНОМ ПОСТУПКУ ЈАВНОГ ОГЛАШАВАЊА СА УМАЊЕНОМ ПОЧЕТНОМ ВРЕДНОШЋУ НЕ ОТУЂИ ИЗ ЈАВНЕ СВОЈИНЕ, ПОЧЕТНА ПРОЦЕЊЕНА ВРЕДНОСТ НЕПОКРЕТНОСТИ ПО КОЈОЈ СЕ ИСТА ОТУЂУЈЕ, МОЖЕ СЕ УМАЊИТИ НА 60%, ПО КОЈОЈ ЦЕНИ ЋЕ СЕ НАСТАВИТИ СА ЈАВНИМ ОГЛАШАВАЊЕМ.

ОДЛУКУ О УМАЊЕЊУ ВРЕДНОСТИ НЕПОКРЕТНОСТИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ДОНОСИ ВЛАДА, ОДНОСНО НАДЛЕЖНИ ОРГАН АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ПОД УСЛОВОМ ДА ЈЕ ТО ОД ИНТЕРЕСА ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, АУТОНОМНУ ПОКРАЈИНУ, ОДНОСНО ЈЕДИНИЦУ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

ОДРЕДБЕ СТ. 3. И 4. ОВОГ ЧЛАНА ПРИМЕЊУЈУ СЕ И У ПОСТУПКУ ОТУЂЕЊА ПОКРЕТНИХ СТВАРИ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ ИЗ ЧЛАНА 33. ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 64.

Органи Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе воде евиденцију о стању и кретању средстава у јавној својини које користе, у складу са законом.

Органи из става 1. овог члана воде посебну евиденцију непокретности у јавној својини које користе.

Органи Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе дужни су да податке из евиденције непокретности из става 2. овог члана достављају Дирекцији, која води јединствену евиденцију непокретности у јавној својини.

Влада уредбом прописује садржину и начин вођења евиденције непокретности из става 2. овог члана, као и рокове достављања података и начин вођења јединствене евиденције из става 3. овог члана.

Органи аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе дужни су да воде евиденцију непокретности у својини аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе које користе, у складу са уредбом из става 4. овог члана.

Јавно предузеће, друштво капитала, зависно друштво капитала, установа или друго правно лице чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе води евиденцију непокретности у јавној својини које користи.

Податке из евиденције непокретности из става 6. овог члана, јавно предузеће, друштво капитала, зависно друштво капитала, установа јавна агенција и друго правно лице чији је оснивач Република Србија, достављају Дирекцији, која води јединствену евиденцију непокретности у јавној својини.

Податке из евиденције непокретности из става 6. овог члана, јавно предузеће, друштво капитала, зависно друштво капитала, установа или друго правно лице чији је оснивач аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе достављају надлежном органу оснивача, који те податке доставља Дирекцији, која води јединствену евиденцију непокретности у јавној својини.

Надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе води јединствену евиденцију непокретности у својини аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, у складу са уредбом из става 4. овог члана.

Јединствену евиденцију непокретности у јавној својини из става 3. овог члана, Дирекција води као јавну и електронску базу података, осим за непокретности за посебне намене из члана 59. овог закона.

РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД ОБЕЗБЕЂУЈЕ ДИРЕКЦИЈИ, НА УПИТ, ПРИСТУП БАЗИ ПОДАТАКА ИЗ СВОЈЕ НАДЛЕЖНОСТИ НЕОПХОДНИХ ЗА ВОЂЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ НЕПОКРЕТНОСТИ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ЕЛЕКТРОНСКА УПРАВА.

Члан 74.

Изузетно од одредаба члана 72. став 4. и став 5. алинеја прва овог закона на непокретностима које на дан ступања на снагу овог закона фактички користе Република Србија, односно државни органи и организације, Република Србија даном ступања на снагу овог закона стиче:

- јавну својину уколико на непокретностима на дан ступања на снагу овог закона нису као корисници или носиоца права коришћења уписани други носиоци јавне својине, или од њих основане установе и друге организације;

- јавну својину уколико су непокретности намењене ЗА ПОТРЕБЕ ДРЖАВНИХ ОРГАНА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ЈАВНИХ УСТАНОВА ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, за репрезентативне потребе државних органа и Републике Србије или служе за смештај страних дипломатско-конзуларних представништава, без обзира на стање корисника, односно носиоца права коришћења у јавном регистру непокретности и права на њима;

- право бестеретног коришћења ~~у трајању од 10 година~~ уколико су на непокретностима на дан ступања на снагу овог закона уписани као корисници или носиоци права коришћења други носиоци јавне својине или од њих основане установе и друге организације, ДОК ПОСТОЈИ ПОТРЕБА ЗА

КОРИШЋЕЊЕМ, ОДНОСНО ДОК СЕ НЕ ОБЕЗБЕДИ ДРУГА ОДГОВАРАЈУЋА НЕПОКРЕТНОСТ.

Право бестеретног коришћења у смислу става 1. алинеја трећа овог члана стиче се и у случају делимичног коришћења одређене непокретности – на делу који се фактички користи, а према попису који ће сачинити корисници непокретности.

У случајевима из става 1. алинеја трећа и става 2. овог члана, надлежни органи Републике Србије и Аутономне покрајине Војводине, односно јединице локалне самоуправе могу се споразумети да се уместо предметне непокретности Републици Србији, односно државним органима и организацијама обезбеди коришћење друге непокретности под истим условима, КАО И ДА СЕ ИЗВРШИ РАЗМЕНА ИЛИ ПРЕНЕСЕ ПРАВО ЈАВНЕ СВОЈИНЕ НА ТОЈ ИЛИ ДРУГОЈ НЕПОКРЕТНОСТИ, АКО ЈЕ ТО У ИНТЕРЕСУ НОСИЛАЦА ПРАВА ЈАВНЕ СВОЈИНЕ.

Члан 76.

Право јавне својине аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе на непокретностима из члана 72. овог закона стиче се уписом права јавне својине у јавну књигу о непокретностима и правима на њима.

Надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе подноси надлежном органу за упис права на непокретностима захтев за упис права јавне својине аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе на основу одредаба овог закона, С ТИМ ДА ЋЕ ЗАХТЕВ БИТИ ОДБИЈЕН АКО СЕ ИСТИ ОДНОСИ НА НЕПОКРЕТНОСТ ИЗ ЧЛАНА 74. ОВОГ ЗАКОНА.

~~Уз захтев из става 2. овог члана подноси се извод из јавне књиге у коју се уписују права на непокретностима или друга исправа којом се доказује право коришћења, односно својство корисника непокретности, као и потврда Републичке дирекције за имовину да су непокретности пријављене за јединствену евиденцију непокретности у државној својини сагласно закону.~~

~~У случају кад непокретност није евидентирана код Дирекције корисник непокретности је дужан да поднесе евиденциону пријаву на прописаном обрасцу.~~

Рок за подношење захтева

Члан 77.

Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе подnose захтев за упис права јавне својине из члана 76. став 2. овог закона у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона.

Уколико се захтев за упис права јавне својине за одређену непокретност не поднесе у року из става 1. овог члана, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће по службеној дужности, ПО СИЛИ ЗАКОНА, на тој непокретности упис права јавне својине Републике Србије ~~уз задржавање постојећег уписа права коришћења, односно корисника.~~

~~У случају из става 2. овог члана, уколико аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе не поднесе захтев за упис права јавне својине у смислу става 1. овог члана, у року од 10 година од дана ступања на снагу овог закона, надлежни орган за упис права на непокретностима извршиће, по службеној дужности, брисање права коришћења, односно корисника.~~

Члан 77а

~~Надлежни орган за упис права на непокретностима дужан је да по службеној дужности, по сили закона, изврши упис права јавне својине јединице локалне самоуправе на непокретностима из члана 72. став 5. алинеја 3. овог закона.~~

НАДЛЕЖНИ ОРГАН ЗА УПИС ПРАВА НА НЕПОКРЕТНОСТИМА ДУЖАН ЈЕ ДА ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, ПО СИЛИ ЗАКОНА, ИЗВРШИ УПИС ПРАВА ЈАВНЕ СВОЈИНЕ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ НА НЕКАТЕГОРИСАНИМ ПУТЕВИМА И ОПШТИНСКИМ ПУТЕВИМА НА КОЈИМА ЈЕ КАО КОРИСНИК УПИСАНА ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ОДНОСНО ЊЕНИ ОРГАНИ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ, КАО И НА НЕПОКРЕТНОСТИМА ИЗ ЧЛАНА 72. СТАВ 5. АЛИНЕЈЕ 2. И 3. ОВОГ ЗАКОНА.

НАКОН ИСТЕКА РОКОВА ЗА ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА УПИС ПРАВА ЈАВНЕ СВОЈИНЕ ПРОПИСАНИХ ОВИМ ЗАКОНОМ, КАО И ПРАВА СВОЈИНЕ ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА, ДРУШТАВА КАПИТАЛА И ДРУГИХ КОРИСНИКА У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, НАДЛЕЖНИ ОРГАН ЗА УПИС ПРАВА НА НЕПОКРЕТНОСТИМА ДУЖАН ЈЕ ДА ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, ПО СИЛИ ЗАКОНА, ИЗВРШИ УПИС ПРАВА ЈАВНЕ СВОЈИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БРИСАЊЕ УПИСА ПРАВА КОРИШЋЕЊА, ОДНОСНО КОРИСНИКА НА СВИМ НЕПОКРЕТНОСТИМА ЗА КОЈЕ НИЈЕ ИЗВРШЕН УПИС СВОЈИНЕ НИТИ ЈЕ ПОДНЕТ ЗАХТЕВ, А СВЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

Упис права својине јавног предузећа и друштва капитала

Члан 82.

Право својине јавног предузећа и друштва капитала на непокретностима из члана 72. ст. 7, 8. и 9. овог закона, стиче се уписом у јавну евиденцију о непокретностима и правима на њима.

~~Уз захтев за упис права својине из става 1. овог члана подноси се извод из јавне књиге у којој се уписују права на непокретностима или друга исправа којом се доказује право коришћења, акт о сагласности надлежног органа оснивача, измена оснивачког акта и потврда Дирекције да су непокретности пријављене ради уписа у јединствену евиденцију непокретности у складу са законом.~~

УЗ ЗАХТЕВ ЗА УПИС ПРАВА СВОЈИНЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПОДНОСИ СЕ АКТ О САГЛАСНОСТИ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ОСНИВАЧА И ИЗМЕНА ОСНИВАЧКОГ АКТА.

Јавно предузеће односно друштво капитала, као и њихова зависна друштва подnose захтев за упис права својине у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона.

Неће се дозволити упис права својине јавног предузећа и друштва капитала на:

- 1) природним богатствима;
- 2) добрима у општој употреби;
- 3) мрежама у јавној својини;
- 4) непокретностима из члана 20. став 2. овог закона које су поверене јавном предузећу, односно друштву капитала, односно њиховом зависном друштву ради давања у закуп односно на коришћење;
- 5) непокретностима које користе органи и организације носиоца права јавне својине на тим непокретностима;
- 6) пољопривредном и грађевинском земљишту и другим непокретностима које нису уложене, нити се могу уложити у капитал јавног предузећа и друштва капитала, односно које могу бити искључиво у јавној својини.

Одредбе члана 78. ст. 4, 5. и 6. овог закона сходно ће се примењивати и код решавања по захтеву за упис права својине јавног предузећа и друштва капитала на непокретностима из става 1. овог члана.

Упис права својине јавног предузећа и друштва капитала на непокретностима из става 1. овог члана не може се извршити без писане сагласности оснивача, коју даје надлежни орган аутономне покрајине, односно

јединице локалне самоуправе, а за јавна предузећа и друштва капитала чији је оснивач Република Србија - Влада, на предлог министарства надлежног за област којој припада делатност јавног предузећа, односно друштва капитала.

Упис права својине јавног предузећа и друштва капитала неће се дозволити и у другим случајевима постојања забране уписа, односно стицања својине јавног предузећа и друштва капитала.

Уколико се захтев за упис права својине за одређену непокретност не поднесе у року из става 3. овог члана, или тај захтев буде правоснажно одбијен, орган надлежан за упис права на непокретностима извршиће, по службеној дужности, упис права јавне својине Републике Србије - ако је реч о захтеву јавног предузећа, односно друштва капитала чији је оснивач Република Србија, а ако је реч о захтеву јавног предузећа односно друштва капитала чији је оснивач аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе - орган надлежан за упис извршиће, по службеној дужности, упис права јавне својине аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе ако су за то испуњени услови прописани овим законом.

До уписа права својине подносиоца захтева за упис, односно права јавне својине оснивача из става 8. овог члана, јавно предузеће и друштво капитала који имају право коришћења задржавају право коришћења на предметним непокретностима са правима и обавезама које имају на дан ступања на снагу овог закона. Отуђење овог права не може се извршити без сагласности оснивача, а акт о отуђењу супротно овој одредби ништав је.

Забрана за упис из става 4. тачка 4) овог члана није сметња да се непокретност у јавној својини, на основу одлуке Владе, односно надлежног органа аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, у складу са овим законом, пренесе у својину јавног предузећа, односно друштва капитала.

ЧЛАН 15.

НА НЕПОКРЕТНОСТИМА НА КОЈИМА СУ У ЈАВНОЈ КЊИЗИ О НЕПОКРЕТНОСТИМА И ПРАВИМА НА ЊИМА КАО КОРИСНИЦИ, ОДНОСНО НОСИОЦИ ПРАВА КОРИШЋЕЊА УПИСАНА ПРАВНА ЛИЦА И ДРУГИ ОБЛИЦИ ОРГАНИЗОВАЊА КОЈИ СУ ПРЕСТАЛИ ДА ПОСТОЈЕ И КОЈИ НЕМАЈУ ПРАВНЕ СЛЕДБЕНИКЕ, ПРЕСТАЈЕ НАВЕДЕНО ПРАВО И КОНСТИТУИШЕ СЕ ПРАВО ЈАВНЕ СВОЈИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ЗАХТЕВ ЗА УПИС ЈАВНЕ СВОЈИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ НА НЕПОКРЕТНОСТИМА НАВЕДЕНИМ У СТАВУ 1. ОВОГ ЧЛАНА ПОДНОСИ ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО, ОДНОСНО ДИРЕКЦИЈА.

УЗ ЗАХТЕВ ЗА УПИС ЈАВНЕ СВОЈИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ДОСТАВЉА СЕ: ДОКАЗ ДА ПРАВНО ЛИЦЕ, ОДНОСНО ОРГАНИЗАЦИЈА НИЈЕ УПИСАНА У РЕГИСТАР ПРАВНИХ ЛИЦА И ОРГАНИЗАЦИЈА И ДА НЕМА ПРАВНОГ СЛЕДБЕНИКА; АКТ О БРИСАЊУ ИЗ РЕГИСТРА ПРАВНИХ ЛИЦА, КАО И ДРУГА ДОКУМЕНТАЦИЈА НА ОСНОВУ КОЈЕ СЕ МОЖЕ УТВРДИТИ ДА СУ УПИСАНИ КОРИСНИЦИ, ОДНОСНО НОСИОЦИ ПРАВА КОРИШЋЕЊА ПРЕСТАЛИ ДА ПОСТОЈЕ.

ЛИЦЕ КОЈЕ ИМА ПРАВНИ ИНТЕРЕС МОЖЕ ОСПОРТИ УПИС ПРАВА ЈАВНЕ СВОЈИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У СМИСЛУ ОВОГ ЧЛАНА ЗАКОНА.

ЧЛАН 16.

ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 8. ОВОГ ЗАКОНА ПРИМЕЊУЈУ СЕ И У ПОСТУПЦИМА ОТУЂЕЊА СТВАРИ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ КОЈИ СУ ЗАПОЧЕТИ, А НИСУ ОКОНЧАНИ ПРОДАЈОМ СТВАРИ ДО ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА, ЗБОГ НЕПРИХВАТАЊА ПОЧЕТНЕ ПРОЦЕЊЕНЕ ВРЕДНОСТИ.

ЧЛАН 17.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА
ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.”.

VI. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА

1. Одређење проблема који закон треба да реши

Разлози за доношење Предлога закона о изменама и допунама Закона о јавној својини садржани су у потреби да се отклоне недостаци који су уочени у досадашњој примени Закона о јавној својини, прецизирањем појединих одредаба и побољшањем постојећих законских решења. Поред тога, Предлогом закона се омогућава да предмет извршења могу бити покретне и непокретне ствари које користе здравствене установе из Плана мрежа здравствених установа, као и да се на истим непокретностима може засновати хипотека на основу одлуке Владе, јер досадашњим законским решењем медицинске установе као нпр. бањска лечилишта нису могле да узимају кредите ради реконструкције постојећих или изградње нових објеката.

Законом о јавној својини прописана је могућност отуђења непокретности испод тржишне цене код отклања последица елементарних непогода или успостављања добрих односа са другим државама, односно међународним организацијама. Међутим, у пракси се појавио проблем код отуђења објеката, с обзиром на то да су тржишне вредности непокретности које се отуђују из јавне својине, често у пракси процењене у износу који не одговара стварном стању непокретности и да се исте ни после више поступака оглашавања не могу отуђити, те се изменама закона омогућује умањење почетне процењене вредности ствари у јавној својини на основу одлуке Владе, односно надлежног органа АП, односно ЈЛС.

Предлогом закона поједностављује се поступак уписа права јавне својине јединица локалне самоуправе у јавну књигу о непокретностима и правима на њима на некатегорисаним и општинским путевима на којима је као корисник уписана јединица локалне самоуправе, односно њени органи и организације. У досадашњој пракси уочене су велике тешкоће јединица локалне самоуправе приликом уписа права у јавну књигу, јер је поступак добијања потврда, које су услов за упис у катастар, од стране Републичке дирекције за имовину Републике Србије веома успорен због огромног броја катастарских парцела које чине један некатегорисани или општински пут.

2. Циљеви који се постижу доношењем закона

Предлогом закона се омогућава да предмет извршења могу бити непокретности, на којима је заснована хипотека, а које користе здравствене установе из Плана мрежа здравствених установа, на основу одлуке Владе и уводи се могућност да се на непокретностима које користе установе из члана 18. став 6. закона може засновати хипотека на основу одлуке Владе, јер досадашњим законским решењем медицинске установе као нпр. бањска лечилишта нису могле да узимају кредите ради реконструкције постојећих или изградње нових објеката, нити су банке могле да упишу хипотеку као средство обезбеђења ових кредита.

Овим законом омогућује се носиоцима права коришћења из члана 18. закона да ствари на којима имају право коришћења дају на коришћење другом носиоцу права коришћења или у закуп, уз претходну сагласност Дирекције, уместо што је до сада било потребно покретање поступка пред Владом, чиме се постиже ефикасност. Истим чланом Предлога уводи се могућност да се може одузети од ових носилаца права коришћења и јавних предузећа и друштава капитала непокретност која се не користи дужи временски период, а неопходна је за рад државних органа и организација. На овај начин се постиже уштеда у новцу који је потребан за куповину или узимање у закуп објеката који су

неопходни за смештај државних органа и организација. Такође, овим чланом се врши измена члана 22. став 5. закона у циљу усклађивања Закона о јавној својини са Законом о буџетском систему на тај начин што ова одредба, у погледу припадности средстава остварених од закупа непокретности, упућује на примену одредби Закона о буџетском систему којим су утврђени приходи Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе настали употребом јавних средстава.

Такође, омогућава се друштвима капитала основаним у складу са прописима о иновационој делатности, чији је оснивач или један од оснивача Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, односно установа из члана 18. став 6. овог закона, да могу, по основу уговора закљученог са оснивачем, уз накнаду или без накнаде, да користе непокретности у јавној својини које им нису уложене у капитал и исте да дају у закуп у циљу инфраструктурне подршке иновационим делатностима.

Даље, овим Предлогом закона се омогућује умањење почетне тржишне вредности непокретних и покретних ствари када се исте не отуђе из јавне својине у спроведеном поступку јавног оглашавања до износа од 60% од тржишне вредности, под условом да је то од интереса за Републику Србију, аутономну покрајину, односно јединицу локалне самоуправе. Циљ ове измене је да се на тај начин омогући продаја непокретности које дуги низ година и после више поступака оглашавања не могу да се отуђе због високо процењене тржишне вредности од стране Пореске управе.

Циљ Предлога закона је поједностављивање поступка уписа, у јавној књизи о непокретностима, права јавне својине јединица локалне самоуправе на општинским и некатегорисаним путевима на којима су већ уписани као корисници и на локалним мрежама, с обзиром на то да је поступак добијања потврда, које су услов за упис у катастар, од стране Републичке дирекције за имовину Републике Србије веома успорен због огромног броја катастарских парцела које чине један пут или мрежу. Такође, поједностављује се процедура уписа јавне својине аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе и на осталим непокретностима тако што се укида обавеза достављања потврде Дирекције.

Поред тога, Предлогом закона уводи се могућност конституисања права својине Републике Србије на непокретностима на којима су у јавној књизи о непокретностима и правима на њима као корисници, односно носиоци права коришћења уписана правна лица и други облици организовања који су престали да постоје и који немају правне следбенике.

3. Да ли су разматране могућности за решавање проблема без доношења акта и зашто је доношење акта најбољи начин за решавање проблема?

Предметним Предлогом закона врше се измене појединих чланова Закона о јавној својини који су стварали проблеме у примени прописа као што је немогућност заснивања хипотеке на непокретностима које користе здравствене установе, немогућност умањења почетне процењене вредности непокретности после више покушаја отуђења, као и поједностављивање поступка уписа, у јавној књизи о непокретностима, права јавне својине аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе на непокретностима које користе. Сматрамо да су предложене измене закона једини начин за решавање конкретних проблема.

4. На кога ће и како ће утицати предложена решења?

Предложеним законом се не стварају нове обавезе за Републику Србију, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа и друштва

капитала као и за друге субјекте, већ се омогућују већи приходи за Републику Србију, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе кроз продају непокретности које дуги низ година и више поступака оглашавања нису могле бити отуђене због високо процењене тржишне вредности.

5. Какве трошкове ће примена закона изазвати код грађана и привреде, посебно малим и средњим предузећима и да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити?

Примена овог закона неће створити трошкове грађанима и привреди. Предложене измене закона омогући ће веће приходе Републици Србији, аутономним покрајинама, односно јединицама локалне самоуправе на основу продаје непокретности које и после више поступака оглашавања нису могле бити отуђене због високо процењене тржишне вредности.

6. Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката и тржишна конкуренција?

Одредбе овог Предлога закона се не односе на стварање нових привредних субјеката нити на тржишну конкуренцију.

7. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове?

У поступку припреме Нацрта закона није организована јавна расправа, али су добијена мишљења надлежних министарстава и других државних органа. Њихови ставови су имплементирани у текст предложених измена. Примедба Министарства привреде на члан 7. Нацрта закона није прихваћена из разлога што се оставља могућност да процену тржишне вредности обавља и неки други орган, поред пореске управе и лиценцираног проценитеља, чија би надлежност евентуално била прописана посебним законом, као ни примедба Министарства одбране која се односи на чл. 2. и 3. Нацрта закона, јер се на основу истих омогућава да медицинске установе, изузетно, саме финансирају реконструкцију постојећих или изградњу нових објеката на основу кредита и да на тај начин побољшају услове за лечење становништва. Поред тога, није прихваћен предлог истог министарства да се допуни члан 10. став 1. Закона о јавној својини на тај начин да се на пољопривредна и шумска земљишта, која се налазе у оквиру војног комплекса и служе за посебне намене, не односе одредбе Закона о пољопривредном земљишту, јер је чланом 8. Закона о јавној својини прописано да се правни режим пољопривредног и шумског земљишта уређује посебним законом.

8. Које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа?

Доношењем овог закона отклониће се недостаци који су уочени у досадашњој примени Закона о јавној својини, прецизирањем појединих одредаба и побољшањем постојећих законских решења. Приликом спровођења Закона о изменама и допунама Закона о јавној својини неће се предузимати додатне мере и активности, већ ће се непосредно примењивати одредбе овог закона, нити је потребно предузимати организационо-техничке активности у циљу имплементације предложених законских решења.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа - Влада
Обрађивач – Министарство финансија

2. Назив прописа

Предлог закон о изменама и допунама Закона о јавној својини
 Draft Law on Amendments and Supplements to the Law on Public Property

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум)

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа
 Не постоје релевантне одредбе Споразума

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума

-

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума

-

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума

-

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније

-

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење одредби примарних извора права ЕУ и оцене усклађеност са њима

-

б) Навођење секундарних извора права ЕУ и оцене усклађеност са њима

-

в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима

-

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

-

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

-

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права ЕУ са којима је потребно обезбедити усклађеност, треба образложити ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

Не постоје прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

НЕ

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

НЕ

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

НЕ